

Evangelí de la solemnitat del Naixement de sant Joan Baptista: complir la voluntat de Déu sobre els fills

Evangelí i comentari de la solemnitat del Naixement de sant Joan Baptista. “Ell va demanar unes tauletes i va escriure-hi: «El seu nom és Joan»”. Darrere d’aquesta actitud podem endevinar el desig de Zacaries i d’Elisabet d’oferir el fill a Déu. Per a ells, el més important és que Joan

compleixi la missió per a la qual ha vingut al món.

Evangelí (Lc 1,57-66.80)

Quan se li va complir el temps, Elisabet infantà un fill. Els veïns i els parents sentiren a dir que el Senyor li havia mostrat el seu amor, i tots la felicitaven.

Al cap de vuit dies es reuniren per circumcidar l'infant i volien que es digués Zacaries, com el seu pare. Però la seva mare s'hi va oposar dient:

—No! S'ha de dir Joan!

Ells li replicaren:

—Però si no hi ha ningú de la família que porti aquest nom!

Llavors feren senyes al pare i li preguntaven com volia que es digués. Ell va demanar unes tauletes

i va escriure-hi: «El seu nom és Joan». Tots van quedar meravellats. A l'instant se li destravà la llengua i començà a parlar beneint Déu. Un gran respecte s'apoderà de tots els veïns. La gent parlava d'aquestes coses per tota la muntanya de Judea, i tothom qui ho sentia ho guardava en el seu cor i es preguntava: «Què serà aquest infant?»

Realment, la mà del Senyor era amb ell. L'infant creixia i s'enfortia en l'Esperit, i va viure al desert fins al dia que es manifestà a Israel.

.....

Comentari

Entre els israelites, l'acte d'imposar el nom estava reservat al pare del nen. Era una manera de reconèixer la paternitat sobre el nounat. Per això, corresponia a Zacaries dir quin era el nom del nadó, encara que li

resultava complicat expressar-se en aquells moments, perquè s'havia quedat mut degut a la seva incredulitat.

Els pares de sant Joan Baptista reconeixien que Déu els havia beneït donant-los un nen quan semblava que ja no tenien cap raó per a esperar. La manera extraordinària com va venir al món els recordava que aquest fill era un do del Senyor. L'àngel havia dit a Zacaries que el seu fill portaria molta felicitat no només per als pares, sinó per a una munió de persones: «En tindràs una gran joia, i molts s'alegraran del seu naixement» (*Lc 1, 14*). Sant Joan, aquest fill tan esperat, tenia una missió de cara a tot el poble: «farà que molts israelites tornin cap al Senyor, el seu Déu» (*Lc 1, 16*).

Elisabet i Zacaries insisteixen a posar al nen el nom que l'àngel havia indicat. Darrere d'aquesta actitud

podem endevinar el desig d'oferir el fill a Déu. Ells no volen dominar pas sobre la seva vida, ni cerquen afirmar-se a través de la paternitat. De fet, Zacaries renuncia a posar-li el mateix nom, mentre que als altres els semblava allò més lògic. Això no obstant, per a Elisabet i el seu marit, el més important és que el seu fill compleixi la missió per a la qual ha vingut al món.

Després que Zacaries hagués escrit «El seu nom és Joan» la seva llengua es va destravar i va començar a lloar Déu. És l'alegria d'un pare generós, que posa el fill a les mans del Senyor i s'entusiasma amb la missió que ha rebut.

En els pares de sant Joan Baptista trobem un exemple meravellós per a tots els pares. Al Senyor li agrada que ens alegrem amb el do dels fills. Alhora, ens convida a respectar i estimar “el nom” que Ell els ha

donat: és a dir, temperament, els talents i, sobretot, la vocació. Els pares esdevenen aleshores els promotors de la personalitat dels fills i una gran ajuda perquè abracin la missió que el Senyor els ha concedit.

Rodolfo Valdés // Photo: Sandra Seitamaa - Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelide-la-solemnitat-del-naixement-de-sant-joan-baptista-complir-la-voluntat-de-deu-sobre-els-fills/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/gospel/evangelide-la-solemnitat-del-naixement-de-sant-joan-baptista-complir-la-voluntat-de-deu-sobre-els-fills/) (15/08/2025)